

STUEN LIGNEDE EN SLAGMARK. På bordet stod der tallerkener med indtørret ost og cigaretskod. Stolene lå ned. Rødvindryppede blodige pletter på parketgulvet. Hans mors sko lå i hjørnet med de røde remme rullet ud som slappe tunger. Et slips snoede sig rundt om bordbenet.

Jonas rejste stolene op og bar glassene og tallerkenerne ud i køkkenet, hvor flere dages opvask balancerede på køkkenbordet. Proptrækkeren lå på gulvet, stadig med en prop i. Jonas var kommet halvvejs gennem opvasken, da Sarah kom ind.

”Er mor ikke stået op endnu?” spurgte hun.

”Nej.”

Hun kiggede ud ad vinduet.

”Ingen bil i indkørslen.”

”Ham her var klog nok til at gå allerede i nat.”

Hun stillede sig hen ved siden af ham. Hun nåede ham kun til livet.

”Skal jeg hjælpe med noget?” spurgte hun.

”Kattebakken måske?”

Hun rynkede på næsen, tog den lille skovl, kneb munden og øjnene i og rodede ubehjælpsomt rundt i gruset.

”Hvad tror du, der er i den? Plutonium? Kom her.” Jonas tog skovlen ud af hånden på hende. ”Gå ud og vask dig.”

Hun løb ud af køkkenet.

Han var lige blevet færdig med bakken, da katten spankulerede ind gennem kattelømmen.

”Hvor har du været hele natten?”

Katten gik forbi ham og satte sig op i bakken som på en trone. Sarah kom tilbage i en sky af sæbe og vådt hår.

”Cornflakes, mysli eller gammelt brød med syltetøj?”

”Cornflakes,” sagde Sarah.

Han åbnede køleskabet og snusede til mælken. Katten sprang op på bordet.

”Schrödinger! Gå ned!” Han verfedes den væk.

”Gå ned, Kitty,” sagde Sarah.

”Den hedder Schrödinger,” sagde Jonas.

”Kitty.”

”Det er en hankat.”

”Kitty!”

”Det er også lige meget. Den kommer alligevel kun, når man åbner køleskabet.”

Telefonen ringede.

”Hold øje med katten,” sagde han og løb ind i stuen.

Da han kom tilbage, sad Sarah og så på, mens katten slikkede på hendes cornflakes.

”Var det far?” spurgte hun.

Jonas nikkede.

”Han vil godt have, vi besøger ham i dag. Han har ikke sovet hele natten, siger sygeplejersken. Han ville ringe til os allerede klokken halv tre i nat.”

”Tror du, mor besøger ham i dag?”

”Aner det ikke. Jeg sagde, at vi kom.”

”Hun skulle køre mig over til Katja klokken elleve.”

”Jeg går op og ser, hvor hun bliver af.”

Jonas gik op ad trappen, bankede på døren til hendes soveværelse og ventede. Hun svarede ikke.

Han bankede hårdere.

”Mor?”

Han gik ind på værelset.

RØDT LYS sivede ind gennem gardinerne. Overlagenet var gledet ned på gulvet. Hans mor lå på sengen i en af hans fars T-shirts. Hendes øjne var åbne. Hun stirrede op i loftet.

”Mor?”

En flue fløj rundt om lampen.

”Mor?”

Hun rørte sig ikke. På natbordet stod en hvid kuvert lænet op ad en flaske vin. På gulvet lå der et tomt pilleglas.

”Mor?”

Fluen landede på hendes pande, kravlede hen over hendes øje og næsen og forsvandt ind mellem hendes læber.